

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
90/C 71/01	Ecu	1
90/C 71/02	Ανακεφαλαίωση προκηρύξεων υποβολής προσφορών που χρηματοδοτεί η ΕΟΚ στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ) ή του κοινοτικού προϋπολογισμού (<i>Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Συμπλήρωμα</i>) (Εβδομάδα από 13 έως 17 Μαρτίου 1990)	2
	Δικαστήριο	
90/C 71/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-343/87: A. Culin κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλος — Ακύρωση διορισμού</i>)	3
90/C 71/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-81/88: Helmut Müllers κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλος — Αναδιοργάνωση των υπηρεσιών — Μονιμοποίηση</i>)	3
90/C 71/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-95/88: Claude Laval κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλοι — Αναδιοργάνωση των υπηρεσιών — Μονιμοποίηση</i>)	4
90/C 71/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-234/88 (αίτηση του Cour du travail της Mons για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Rosaria Vella κατά Alliance nationale des mutualités chrétiennes (<i>Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Εξομοίωση αποζημιωθείσας περιόδου ανικανότητας προς περίοδο ασφαλίσεως</i>)	4
90/C 71/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-279/87: Tüpp-Ex GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Άρθρο 85 της συνθήκης ΕΟΚ — Σύμβαση αποκλειστικής διανομής — Απαγόρευση παραλλήλων εισαγωγών</i>)	5

90/C 71/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-233/88 (αίτηση της Tariefcommissie του Άμστερνταμ για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gijs van de Kolk-Douane Expéditeur BV κατά επιθεωρητή δασμών και φόρων καταναλώσεως του Amersfoort (<i>Δασμολογική κατάταξη — Ονοματολογία — Καρκευμένο κραάς</i>)	5
90/C 71/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-320/88 (αίτηση του Hoge Raad των Κάτω Χωρών για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Staatssecretaris van Financiën κατά Shipping and Forwarding Enterprise Safe BV (<i>Ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας — Παράδοση ακινήτου — Οικονομική μεταβίβαση του αγαθού</i>)	6
90/C 71/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-137/88: Marijke Schneemann και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλοι — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Υποχρέωση συνδρομής κατά το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως</i>)	6
90/C 71/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-350/88: Société française des Biscuits Delacre και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ενίσχυση στο βούτυρο που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής — Διαγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί μειώσεως του επιπέδου της εισαγωγής — Προσφυγή ακυρώσεως</i>)	7
90/C 71/12	Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση C-358/89 R: Extramet Industrie SA κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ντάμπινγκ — Οριστικοί δασμοί — Μεταλλικό ασέστιο</i>)	7
90/C 71/13	Υπόθεση C-381/89: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 1989 το Πολυμελές Πρωτοδικείο της Αθήνας, στην υπόθεση «Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας» κ.λπ. κατά Ελληνικού Δημοσίου κ.λπ.	7
90/C 71/14	Υπόθεση C-32/90: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1990	8
90/C 71/15	Υπόθεση C-36/90: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1990	8
90/C 71/16	Υπόθεση C-37/90: Αγωγή του κτηνοτρόφου Otto Heinemann κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1990 ...	9
90/C 71/17	Υπόθεση C-38/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Crown Court του Maidstone με διάταξη της 20ής Δεκεμβρίου 1989 στην υπόθεση Regina κατά Thomas Edward Lomas	9
90/C 71/18	Υπόθεση C-39/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof της Βάδης-Βυρτεμβέργης με διάταξη της 16ης Ιανουαρίου 1990 στην υπόθεση εταιρεία Denkanit Futtermittel GmbH κατά του Ομοσπόνδου κράτους της Βάδης — Βυρτεμβέργης	10
90/C 71/19	Υπόθεση C-41/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht München με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 1990 στην υπόθεση Δρ. Höfner Klaus και Elser Fritz κατά Macrotron Gesellschaft für Datenerfassungssysteme mit beschränkter Haftung	10
90/C 71/20	Υπόθεση C-42/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal de grande instance της Μασσαλίας με απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 1987 στην υπόθεση Ministère public κατά Jean-Claude Bellon	11

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (*)

20 Μαρτίου 1990

(90/C 71/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	42,3381	Πορτογαλικό εσκούδο	180,587
Γερμανικό μάρκο	2,03587	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,20716
Ολλανδικό φιορίνι	2,29336	Ελβετικό φράγκο	1,81919
Λίρα στερλίνα	0,744930	Σουηδική κορόνα	7,39445
Δανική κορόνα	7,80368	Νορβηγική κορόνα	7,91534
Γαλλικό φράγκο	6,88322	Δολάριο Καναδά	1,42384
Ιταλική λίρα	1505,33	Αυστριακό σελίνι	14,3217
Ιρλανδική λίρα	0,765527	Φινλανδικό μάρκο	4,82622
Δραχμή	194,835	Γιεν	185,118
Ισπανική πεσέτα	130,772	Δολάριο Αυστραλίας	1,59361
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,06528

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαδίδει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Ανακεφαλαίωση προκηρύξεων υποβολής προσφορών που χρηματοδοτεί η ΕΟΚ στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ) ή του κοινοτικού προϋπολογισμού (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Συμπλήρωμα)

(Εβδομάδα από 13 έως 17 Μαρτίου 1990)

(90/C 71/02)

Αριθ. προκήρυξης	Αριθ. και ημερομηνία του Συμπληρώματος της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Χώρα	Αντικείμενο της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών	Ημερομηνία προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών
3205	S 50 της 13. 3. 1990	Βέλγιο	B-Bruxelles: Διαχείριση και έλεγχος διανομής ηλεκτρισμού	5. 4. 1990
3198	S 52 της 15. 3. 1990	Μοζαμβίκη	MZ-Maruto: Διάφορες προμήθειες	15. 5. 1990
3209	S 52 της 15. 3. 1990	Τσαντ	TD-N'Djamena: Προμήθεια γεωργικών εργαλείων οχημάτων και μοτοσυκλετών	16. 5. 1990
3208	S 53 της 16. 3. 1990	Αιθιοπία	ET-Addis Abeba: Διάφορες προμήθειες	10. 5. 1990

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 7ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-343/87: A. Culin κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Υπάλληλος — Ακύρωση διορισμού)

(90/C 71/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-343/87, A. Culin, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος υπό τον J.-N. Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Y. Hamilius, 11, boulevard Royal, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Fabro και C. Verbraeken, δικηγόρος), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί διορισμού άλλου υπαλλήλου στη θέση προϊσταμένου τμήματος για την οποία ο προσφεύγων είχε επίσης υποβάλει υποψηφιότητα, της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος, καθώς και της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε ρητώς η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά των δύο αυτών πράξεων, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, T. Koormans και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 1986 περί διορισμού του N. Αργόρη στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος «Υφαντουργία, βιομηχανίες ενδυμάτων, δερματίνων ειδών και λοιπές» της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού.
2. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του A. Culin για την εν λόγω θέση.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή να καταβάλει στον A. Culin το συμβολικό ποσό του ενός φράγκου προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο προσφεύγων.
4. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
5. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(*) ΕΕ αριθ. C 329 της 8. 12. 1987.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 7ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-81/88: Helmut Müllers κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Υπάλληλος — Αναδιοργάνωση των υπηρεσιών — Μονιμοποίηση)

(90/C 71/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-81/88, Helmut Müllers, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον E. Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο T. Bieber, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte, κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Bruggeman και D. Lagasse, δικηγόρος), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση των ακολούθων αποφάσεων του προεδρείου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για την κάλυψη της κενής θέσεως του προϊσταμένου τμήματος στη Διεύθυνση Β, τμήμα μεταφορών και επικοινωνιών (ανακοίνωση κενής θέσεως αριθ. 46/87):

- της από 29 Ιουνίου 1987 αποφάσεως με την οποία επελέγησαν δύο υποψήφιοι για την κάλυψη δύο από τις τρεις κενές θέσεις προϊσταμένου τμήματος, μεταξύ των οποίων και η επίδικη, με εσωτερική προαγωγή,
- της από 30 Ιουνίου 1987 αποφάσεως με την οποία προτάθηκε στο Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ο διορισμός ενός από τους δύο υποψηφίους στην επίδικη θέση,
- της αποφάσεως που κοινοποιήθηκε με επιστολή της 13ης Ιουλίου 1987 περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την εν λόγω θέση, καθώς και την ακύρωση:
- της από 3 Δεκεμβρίου 1987 αποφάσεως του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί προαγωγής του προταθέντος υποψηφίου στον βαθμό Α3 και περί διορισμού του στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος μεταφορών και επικοινωνιών στη Διεύθυνση Β της γενικής γραμματείας της ΟΚΕ από 1ης Αυγούστου 1987.

(*) ΕΕ αριθ. C 100 της 15. 4. 1988.

- της από 15 Δεκεμβρίου 1987 αποφάσεως του Προέδρου της ΟΚΕ περί μεταθέσεως του προσφεύγοντος στη Διεύθυνση Γ, ειδική υπηρεσία ενέργειας, πυρηνικών θεμάτων και έρευνας,
- της αποφάσεως περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, η οποία του κοινοποιήθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα της 18ης Δεκεμβρίου 1987,

το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. Jacobs, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την προσφυγή.*
2. *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 7ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-95/88: Claude Laval κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)
(Υπάλληλοι — Αναδιοργάνωση των υπηρεσιών — Μονιμοποίηση)

(90/C 71/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-95/88, Claude Laval, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος και επικουρούμενος από τον E. Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο T. Bieber, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte, κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Bruggeman και D. Lagasse, δικηγόρος), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση των ακολούθων αποφάσεων του προεδρείου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την κάλυψη κενής θέσεως προϊσταμένου τμήματος στη Διεύθυνση Γ, τμήμα Γεωργίας (ανακοίνωση κενής θέσεως αριθ. 47/87):

- της από 29 Ιουνίου 1987 αποφάσεως με την οποία επελέγησαν δύο υποψήφιοι για την κάλυψη δύο από τις τρεις κενές θέσεις προϊσταμένου τμήματος, μεταξύ των οποίων και η επίδικη, με εσωτερική προαγωγή,
- της από 30 Ιουνίου 1987 αποφάσεως να καλυφθεί η επίδικη θέση οπωσδήποτε με ισπανό υποψήφιο,

- της από 17 Νοεμβρίου 1987 αποφάσεως με την οποία προτάθηκε στο Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ο διορισμός του Francesco Vallejo de Olavarria στην επίδικη θέση,

καθώς και την ακύρωση:

- της αποφάσεως του προεδρείου που κοινοποιήθηκε με επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1987 περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την εν λόγω θέση,
- της από 15 Δεκεμβρίου 1987 αποφάσεως του Προέδρου της ΟΚΕ περί μεταθέσεως του προσφεύγοντος στη Διεύθυνση Α, ειδική υπηρεσία περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας και καταναλωτών,
- της αποφάσεως περί ρητής απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων του προσφεύγοντος, η οποία του κοινοποιήθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα της 4ης Φεβρουαρίου 1988.

το δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. Jacobs, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την προσφυγή.*
2. *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δύετορο τμήμα)

της 7ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-324/88 (αίτηση του Cour du travail της Mons για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Rosaria Vella κατά Alliance nationale des mutualités chrétiennes (*)

(Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Εξομοίωση αποζημιωθείσας περιόδου ανικανότητας προς περίοδο ασφαλίσεως)

(90/C 71/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-324/88 που είχε ως αντικείμενο αίτηση του Cour du travail της Mons προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Rosaria Vella, χήρας Scaduto, και λοιπών, αφενός, και Alliance nationale des mutualités chrétiennes, αφετέρου, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1 και 27 του κανο-

(*) ΕΕ αριθ. C 111 της 28. 4. 1988.

(*) ΕΕ αριθ. C 323 της 16. 12. 1988.

νισμού αριθ. 3 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1958 περί της κοινωνικής ασφάλισης των διακινούμενων εργαζομένων⁽¹⁾, του άρθρου 28 του κανονισμού αριθ. 4 του Συμβουλίου της 3ης Δεκεμβρίου 1958 περί των λεπτομερειών εφαρμογής και συμπλήρωσης των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 3⁽²⁾, καθώς και των άρθρων 1, 45 και 48 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας⁽³⁾, το Δικαστήριο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και T. F. O'Higgins, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 1 στοιχείο ιη) του κανονισμού αριθ. 3 και το άρθρο 1 στοιχείο ιη) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 έχουν την έννοια ότι οι εξομοιούμενες προς περίοδο ασφάλισης περιόδοι καθορίζονται αποκλειστικώς και μόνο βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται από την εθνική νομοθεσία, υπό το κράτος της οποίας συμπληρώθηκαν οι εν λόγω περιόδοι.

(¹) ΕΕ αριθ. 30 της 16. 12. 1958, σ. 561/58.

(²) ΕΕ αριθ. 30 της 16. 12. 1958, σ. 597/58.

(³) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-279/87: TIPP-EX GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Άρθρο 85 της συνθήκης ΕΟΚ — Σύμβαση αποκλειστικής διανομής — Απαγόρευση παραλλήλων εισαγωγών)

(90/C 71/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-279/87, TIPP-EX GmbH & Co. KG, Liederbach, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Φρανκφούρτης Ulrich Dörr, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jean Wagener, 10a, boulevard de la Foire, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Norbert Koch και Alexander Böhlke), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 87/406/ΕΟΚ της Επιτροπής της 10ης Ιουλίου 1987 περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ [IV/31.192-TIPP-EX και IV/31.507-TIPP-EX (πρότυπη σύμβαση)], το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C.

Rodríguez Iglesias, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 8 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-233/88 (αίτηση της Tariefcommissie του Άμστερνταμ για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gijs van de Kolk-Douane Expéditeur BV κατά επιθεωρητή δασμών και φόρων καταναλώσεως του Amersfoort (¹)

(Δασμολογική κατάταξη — Ονοματολογία — Καρυκευμένο κρέας)

(90/C 71/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-233/88 που είχε ως αντικείμενο αίτηση της Tariefcommissie του Άμστερνταμ προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Gijs van de Kolk-Douane Expéditeur και επιθεωρητή δασμών και φόρων καταναλώσεως του Amersfoort, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος της συμπληρωματικής σημειώσεως 6 α, η οποία προστέθηκε στο κεφάλαιο 2 του τμήματος 1 του δευτέρου μέρους του Κοινού Δασμολογίου με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3400/84 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1984 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 950/68 περί του Κοινού Δασμολογίου⁽²⁾, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος της συμπληρωματικής σημειώσεως 6 α που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 2 του τμήματος 1 του δευτέρου μέρους του Κοινού Δασμολογίου, όπως αυτή διατυπώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3400/84 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1984.

(¹) ΕΕ αριθ. C 234 της 10. 9. 1988.

(²) ΕΕ αριθ. L 320 της 10. 12. 1984, σ. 1.

(¹) ΕΕ αριθ. C 294 της 5. 11. 1987.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 8ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-320/88 (αίτηση του Hoge Raad των Κάτω Χωρών για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Staatssecretaris van Financiën κατά Shipping and Forwarding Enterprise Safe BV (*)

(Ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας — Παράδοση ακινήτου — Οικονομική μεταβίβαση του αγαθού)

(90/C 71/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-320/88 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad των Κάτω Χωρών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμνοντος δικαστηρίου μεταξύ του Staatssecretaris van Financiën και της εταιρείας, Shipping and Forwarding Enterprise Safe BV (Safe Rekencentrum BV), φορολογική μονάδα με έδρα το Hillegom, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών—κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (?), το δικαστήριο, συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, T. Koormans, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins και Diez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerwen, γραμματέας: D. Lousterman, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Φεβρουαρίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 5 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μεταβίβαση της εξουσίας να διαθέτει κανείς ενσώματο αγαθό ως κύριος θεωρείται «παράδοση αγαθού», ακόμη και αν δεν μεταβιβάζεται η κυριότητα υπό νομική έννοια επί του αγαθού.
2. Στον εθνικό δικαστή απόκειται να καθορίζει κατά περίπτωση, σε συνάρτηση προς τα εκάστοτε πραγματικά περιστατικά, αν μεταβιβάζεται η εξουσία να διαθέτει κανείς αγαθό ως κύριος, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας.

(*) ΕΕ αριθ. C 311 της 6. 12. 1988.

(?) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-137/88: Marijke Schneemann και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Υπάλληλοι — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Υποχρέωση συνδρομής κατά το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως)

(90/C 71/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-137/88, Marijke Schneemann και 408 υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Yvette Hamilius, 10, boulevard Royal, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Sean Van Raerenbusch), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στους προσφεύγοντες την οικονομική και τεχνική συνδρομή της στη διαφορά τους με το Βελγικό Δημόσιο, σχετικά με τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτήσει κατά το βελγικό συνταξιοδοτικό σύστημα, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, ασκούντα καθήκοντα προέδρου τμήματος, F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, και G. F. Mancini, δικαστή· γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 1987 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγόντων για την εκ μέρους της Επιτροπής παροχή συνδρομής κατά το άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(*) ΕΕ αριθ. C 153 της 11. 6. 1988.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-350/88: Société française des Biscuits Delacre και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)
(Ενίσχυση στο δούτυρο που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής — Διαγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί μειώσεως του επιπέδου της ενισχύσεως — Προσφυγή ακυρώσεως)

(90/C 71/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-350/88, Société française des Biscuits Delacre, ανώνυμη εταιρεία με έδρα τη Nièpre RC Hazebrouck (Γαλλία), Société Etablissements J. Le Scao, ανώνυμη εταιρεία με έδρα το Briec de l'Odet (Γαλλία), και Société Biscuiterie de l'Abbaye, εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα το Lonlay-l'Abbaye (Γαλλία), εκπροσωπούμενες από τον Patrick Dibout, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Tom Loesch, 8, rue Zithe, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. G. Lawrence και Patrick Hetsch), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 1988 σχετικά με την κατακύρωση αριθ. 8 (²) στο πλαίσιο διαδικασίας μόνιμου διαγωνισμού βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 της Επιτροπής της 16ης Φεβρουαρίου 1988 για την πώληση σε μειωμένη τιμή δούτυρου και τη χορήγηση ενισχύσεως στο δούτυρο και το συμπυκνωμένο δούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής (³) το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και T. F. O'Higgins, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα εις ολόκληρον.

(¹) ΕΕ αριθ. C 2 της 4. 1. 1989.

(²) ΕΕ αριθ. C 259 της 6. 10. 1988, σ. 9.

(³) ΕΕ αριθ. L 55 της 1. 3. 1988, σ. 31.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 14ης Φεβρουαρίου 1990

στην υπόθεση C-358/89 R: Extramet Industrie SA κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Ντάμπινγκ — Οριστικοί δασμοί — Μεταλλικό ασβέστιο)

(90/C 71/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-358/89 R, Extramet Industrie SA, εταιρεία γαλλικού δικαίου με έδρα την Annemasse (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την Chantal Momège, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-Rue, κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Y. Crétien και E. Stein), υποστηριζόμενη και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. L. White και R. Wagner), που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση αναστολής της εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2808/89 του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1989 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 1990 Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και εκείνων της παρεμβάσεως.

(¹) ΕΕ αριθ. C 16 της 23. 1. 1990.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 1989 το Πολυμελές Πρωτοδικείο της Αθήνας, στην υπόθεση «Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας» κ.λπ. κατά Ελληνικού Δημοσίου κ.λπ.

(Υπόθεση C-381/89)

(90/C 71/13)

Με απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 1989 η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Δεκεμβρίου 1989, το Πολυμελές Πρωτοδικείο της Αθήνας ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ του σωματείου «Σύνδεσμος Μελών της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας» και έξι άλλων εναγόντων

αφενός και του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, και της ΑΕ «Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων» και πέντε άλλων εναγομένων αφετέρου, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Εάν η δεύτερη κοινοτική οδηγία εταιρικού δικαίου (αριθ. 77/91 της 13. 12. 1976) και ειδικότερα οι σχετικές με τη διατήρηση και τη μεταβολή του κεφαλαίου των ανωνύμων εταιρειών διατάξεις της (άρθρο 25 και επόμενα και 29) έχουν άμεση εφαρμογή στην ελληνική επικράτεια από την 1η Ιανουαρίου 1981, κατά την έννοια ότι τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές στις διαφορές που εκδικάζουν.
2. Εάν οι προαναφερόμενες διατάξεις υπερισχύουν αντιθέτων διατάξεων του νόμου 1386/1983, οι οποίες παρεκκλίνουν των λοιπών διατάξεων του εσωτερικού ελληνικού δικαίου, που ρυθμίζουν αντίστοιχα ζητήματα των ανωνύμων εταιρειών, για το λόγο ότι ο νόμος αυτός, που ίδρυσε τον δεύτερο εναγόμενο «Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων», ο οποίος λειτουργεί για το κοινωνικό συμφέρον κάτω από την εποπτεία του κράτους, τέθηκε σε ισχύ από τις 8 Αυγούστου 1983 με κύριο σκοπό την οικονομική εξυγίανση επιχειρήσεων.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1990

(Υπόθεση C-32/90)

(90/C 71/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Ιανουαρίου 1990 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας, υποχρεώνοντας τους παρασκευαστές προϊόντων ινώδους τυρού να αναγράφουν στην ετικέτα την ημερομηνία παραγωγής, καθώς και τον τόπο καταγωγής ή προελεύσεως του προϊόντος, παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 189 της συνθήκης ΕΟΚ, καθώς και από το άρθρο 3 παράγραφος 1, 4 και 7 της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾.

(¹) Οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33).

2. Να καταδικάσει την κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενδείξεις των οποίων την αναγραφή προβλέπει ο ιταλικός νόμος διαφέρουν από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 3 της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1990

(Υπόθεση C-36/90)

(90/C 71/15)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Hans Peter Hartvig, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Φεβρουαρίου 1990 προσφυγή κατά του Βασιλείου της Δανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Δανίας παρέδωκε τις υποχρεώσεις, που υπέχει από την συνθήκη ΕΟΚ, επειδή δεν εφάρμοσε εντός της ταχθείσης προθεσμίας το προβλεπόμενο στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων⁽¹⁾ σύστημα ενισχύσεων για την ενθάρρυνση της παύσεως καλλιέργειας αρόσιμων γαιών.
2. Να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1094/88⁽²⁾, περιέχει μία σαφή και συγκεκριμένη υποχρέωση για τα κράτη μέλη να θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων για την ενθάρρυνση της παύσεως καλλιέργειας αρόσιμων γαιών. Η προθεσμία για τη θέσπιση των εθνικών μέτρων παρήλθε βάσει του άρθρου 32 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1272/88 της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 1988⁽³⁾. Από το άρθρο 189 της συνθήκης ΕΟΚ συνάγεται σαφώς ότι κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεσθεί εσωτερικής φύσεως δυσχέρειες για να δικαιολογήσει τη μη εκπλήρωση υποχρεώσεων που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 106 της 27. 4. 1988, σ. 28.

(³) ΕΕ αριθ. L 121 της 11. 5. 1988, σ. 36.

Αγωγή του κτηνοτρόφου Otto Heinemann κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1990

(Υπόθεση C-37/90)

(90/C 71/16)

Ο κτηνοτρόφος Otto Heinemann, Stöckendrebber 24, D-3057 Neustadt 2, επροσωπούμενος από τους δικηγόρους Bernd Meisterernst, Mechthild Düsing και Dietrich Manstetten, Geistraße 2, D-4400 Münster, με αντίκλητους τους δικηγόρους Lambert, Dupong και Konsbrück, 14a, rue des Bains, L-1212, Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί:

να υποχρεωθούν τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα, ως οφειλέτες εις ολόκληρον, να καταβάλουν στον ενάγοντα αποζημίωση ύψους 56 652 γερμανικών μάρκων, πλέον τόκων 7 % από της ασκήσεως της αγωγής, βάσει του άρθρου 215 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο ενάγων ζητεί αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη επειδή δεν μπόρεσε να επαναλάβει τη γαλακτοπαραγωγή κατά οικονομικά συμφέροντα τρόπο στην κτηνοτροφική του εκμετάλλευση μετά τις 20 Νοεμβρίου 1989. Μέχρι την ημερομηνία αυτή είχε εισπράξει επί πενταετία πριμοδοτήσεις λόγω μη εμπορίας γάλακτος, βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1978/77 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 1391/78 της Επιτροπής. Κατόπιν αυτού αποκλείστηκε από τη γαλακτοπαραγωγή, επειδή δεν μπόρεσε να καθοριστεί γι' αυτόν ποσότητα αναφοράς, βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής.

Οι προαναφερθέντες κανονισμοί κρίθηκαν ανίσχυροι με την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 1988 στην υπόθεση 170/86⁽¹⁾ καθόσον δεν προβλέπουν χορήγηση ποσότητας αναφοράς κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 για τους παραγωγούς που διέκοψαν την εμπορία. Η ρύθμιση που κρίθηκε ανίσχυρη, θεσπίστηκε κατά προφανή και θαρία υπέρβαση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα κατά τη διαμόρφωση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής. Τα έννομα συμφέροντα των παραγωγών που είχαν διακόψει την εμπορία δεν λήφθηκαν διόλου υπόψη.

Ο ενάγων ζητεί περαιτέρω «να αναγνωριστεί παρεμπιπτόντως ότι το άρθρο 3α παράγραφος 2, που προσετέθη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 με τον κανονισμό

(ΕΟΚ) αριθ. 764/89, θεσπίστηκε επίσης κατά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ισότητας, στο μέτρο που χορηγεί στον παραγωγό που διέκοψε την εμπορία ή μετέτρεψε την παραγωγή του ποσότητα ίση μόνο προς το 60 % της ποσότητας που παραδόθηκε από τον παραγωγό κατά τους δώδεκα ημερολογιακούς μήνες που προηγήθηκαν του μήνα καταθέσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως μη εμπορίας ή μετατροπής.» Ο ενάγων επιφυλάσσεται ως προς τους ισχυρισμούς σχετικά με την αντιστοιχούσα ζημία.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Crown Court του Maidstone με διάταξη της 20ής Δεκεμβρίου 1989 στην υπόθεση Regina κατά Thomas Edward Lomas

(Υπόθεση C-38/90)

(90/C 71/17)

Με διάταξη της 20ής Δεκεμβρίου 1989, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Φεβρουαρίου 1990, το Crown Court του Maidstone, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Regina και Thomas Edward Lomas που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Είναι ανίσχυρες οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84 καθότι εξέρχονται των ορίων της εξουσίας που παρέχει στην Επιτροπή το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1837/80 όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 871/84;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 ποια είναι τα οριστικά ή προσωρινά αποτελέσματα των ανίσχυρων τμημάτων του κανονισμού;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, έχει το Ηνωμένο Βασίλειο την εξουσία ή την υποχρέωση κατά το κοινοτικό δίκαιο:

— να απαιτεί την προσκόμιση εγγράφων σχετικά με εξαγωγές που υποβάλλονται σε επιβαρύνσεις δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1633/84;

— να διώκει ποινικώς για ψευδή δήλωση μέσω των εν λόγω εγγράφων σε περιπτώσεις όπως η επίδικη εν προκειμένω, στην οποία τα εθνικό νομοθέτημα δυνάμει του οποίου ασκείται η ποινική δίωξη εξαρτάται από την ύπαρξη δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων κατά το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 142 της 31. 5. 1988, σ. 4.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof της Βάδης-Βυρτεμβέργης με διάταξη της 16ης Ιανουαρίου 1990 στην υπόθεση εταιρεία Denkavit Futtermittel GmbH κατά του Ομοσπόνδου κράτους της Βάδης — Βυρτεμβέργης

(Υπόθεση C-39/90)

(90/C 71/18)

Με διάταξη της 16ης Ιανουαρίου 1990, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Φεβρουαρίου 1990, το Verwaltungsgerichtshof της Βάδης — Βυρτεμβέργης (δέκατο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της εταιρείας Denkavit Futtermittel GmbH και του Ομοσπόνδου κράτους της Βάδης-Βυρτεμβέργης, εκπροσωπούμενου από το Υπουργείο Χωροταξίας, Διατροφής, Γεωργίας και Δασικού πλούτου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Πρέπει το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο 6) σε συνδυασμό προς την παράγραφο 7 της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1989⁽¹⁾ περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών να ερμηνευθεί υπό την έννοια:

— ότι παρέχει στα κράτη μέλη την εξουσία να θεσπίσουν υποχρέωση δηλώσεως των χρησιμοποιούμενων συστατικών κατά την τάξη μεγέθους του δάρους τους στη σύνθετη ζωοτροφή («ημι-πλήρη δήλωση»), υποχρέωση που δεν υφίστατο ακόμη δάσει του εθνικού δικαίου κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας:

ή

— ότι παρέχει απλώς στα κράτη μέλη το δικαίωμα να διατηρήσουν την υποχρέωση αυτή, στην περίπτωση που προβλεπόταν ήδη στο εθνικό τους δίκαιο κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας:

2. Σε περίπτωση που η οδηγία 79/373/ΕΟΚ δεν επιτρέπει μόνο τη διατήρηση, αλλά και τη θέσπιση αυτής της υποχρέωσης αναγραφής ενδείξεων:

— συνιστά κάτι τέτοιο μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών, υπό την έννοια του άρθρου 30 της συνθήκης ΕΟΚ;

— εάν κριθεί ότι συνιστά μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος: καθιστά ο σκοπός της προστασίας του καταναλωτή αναγκαία την επίμαχη αναγραφή ενδείξεων;

— εάν η επίδικη αναγραφή ενδείξεων είναι αναγκαία ενόψει των απαιτήσεων της προστασίας του καταναλωτή: συνιστά η αναγραφή αυτή το μέσο που παρεμποδίζει το λιγότερο δυνατό την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων;

3. Εάν η παρεμπόδιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων συνεπεία της επίμαχης αναγραφής ενδείξεων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί δάσει του άρθρου 30 της συνθήκης ΕΟΚ: μπορεί να θεωρηθεί ότι δικαιολογείται κατ' εξαίρεση η παρεμπόδιση του εμπορίου από λόγους προστασίας της υγείας των ανθρώπων ή των ζώων κατά το άρθρο 36 της συνθήκης ΕΟΚ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberlandesgericht München με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 1990 στην υπόθεση Δρ. Höfner Klaus και Elser Fritz κατά Macrotron Gesellschaft für Datenerfassungssysteme mit beschränkter Haftung

(Υπόθεση C-41/90)

(90/C 71/19)

Με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 1990, η οποία περιήλθε στην γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Φεβρουαρίου 1990, το Oberlandesgericht München — 15ο πολιτικό τμήμα — στο πλαίσιο της διαφοράς των Δρ. Höfner Klaus και Elser Fritz κατά της Macrotron Gesellschaft für Datenerfassungssysteme mit beschränkter Haftung ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Αποτελεί η εξεύρεση στελεχών επιχειρήσεων μέσω γραφείων παροχής υπηρεσιών για την εξεύρεση καταλλήλου προσωπικού υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 60 πρώτη παράγραφος της συνθήκης ΕΟΚ και συνδέεται η εξεύρεση στελεχών με την άσκηση δημοσίας εξουσίας κατά την έννοια των άρθρων 66 και 55 της συνθήκης ΕΟΚ;

2. Συνιστά η διατυπωθείσα στα άρθρα 4, 13 AVG πλήρης απογόρευση της εξευρέσεως στελεχών επιχειρήσεων μέσω γερμανικών γραφείων εξευρέσεως προσωπικού επαγγελματική ρύθμιση δικαιολογούμενη από το γενικό συμφέρον ή δικαιολογημένο μονοπώλιο για λόγους δημοσίας τάξεως και ασφαλείας (άρθρα 66 και 56 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ);

3. Μπορεί ένα γερμανικό γραφείο εξευρέσεως προσωπικού να δασιστεί στα άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ κατά την εξεύρεση γερμανών για γερμανικές επιχειρήσεις;

4. Δεσμεύεται ο Ομοσπονδιακός Οργανισμός Εργασίας κατά την εξεύρεση στελεχών επιχειρήσεων ενόψει του άρθρου 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ από τις διατάξεις της συνθήκης ΕΟΚ, ιδίως το άρθρο 59 της εν λόγω συνθήκης και αποτελεί η μονοπώληση της εξευρέσεως στελεχών επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευση μιας δεσπόζουσας στην αγορά θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 03/0025, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal de grande instance της Μασσαλίας με απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 1987 στην υπόθεση Ministère public κατά Jean-Claude Bellon

(Υπόθεση C-42/90)

(90/C 71/20)

Με απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 1987, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Φεβρουαρίου 1990, το Tribunal de grande instance της Μασσαλίας, στο πλαίσιο της ποινικής διώξεως του Ministère public κατά του Jean-Claude Bellon που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Είναι σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο η άρνηση εισαγωγής στη Γαλλία τροφίμου που νομίμως παράγεται και διατίθεται στο εμπόριο άλλου κράτους μέλους, για το λόγο ότι περιέχει σορβικό οξύ, συντηρητικό επιτρεπόμενο από την οδηγία 64/54 της 5ης Νοεμβρίου 1963⁽¹⁾, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με το διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1967⁽²⁾ την οδηγία της 30ής Μαρτίου 1971⁽³⁾ και το διάταγμα 74/62 της 17ης Δεκεμβρίου 1973⁽⁴⁾ ουσία της οποίας τη χρήση επιτρέπει η γαλλική ρύθμιση μόνο για ορισμένα τρόφιμα, περιοριστικώς απαριθμούμενα, χωρίς να αναφέρεται κάποιος επιτακτικός λόγος προς τούτο.

(¹) (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 89).

(²) Προφανώς εννοεί την οδηγία 67/427 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/002, σ. 120).

(³) Προφανώς εννοεί την οδηγία 71/160 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/006, σ. 164).

(⁴) Προφανώς εννοεί την οδηγία 74/62 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/010, σ. 134).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Αυτό το πληροφοριακό φυλλάδιο βασίζεται σε 26 μελέτες συγκεκριμένων περιπτώσεων που έγιναν στο Βέλγιο, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο για λογαριασμό του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος. Οι μελέτες αφορούσαν κυρίως τους ακόλουθους τομείς:

- την τεχνολογική κατάσταση της αναπόξεως των μηχανών CNC, των συστημάτων CAD/CAM και το βαθμό ενοποίησης της σχεδίασεως, του σχεδιασμού και της κατασκευής·
- την έκταση της εφαρμογής των ενοποιημένων συστημάτων CAD/CAM·
- τις ενδεχόμενες επιπτώσεις στη βιομηχανία κατασκευών από οικονομική και οργανωτική άποψη·
- τις επιπτώσεις στην αλληλεπίδραση ανάμεσα στον άνθρωπο, τη μηχανή και την οργάνωση της εργασίας·
- τη διαμόρφωση μιας δυναμικής πολιτικής μέσα στην επιχείρηση όσον αφορά το προσωπικό, και τη σύνδεσή της με την εκπαίδευση, τις ειδικότητες και την επαγγελματική εξέλιξη·
- τις επιπτώσεις στους «χρήστες» του συστήματος, και την αλληλεπίδραση ανάμεσα σ' αυτούς τους χρήστες·
- τις επιπτώσεις στη μισθωτή απασχόληση στη βιομηχανία κατασκευών.

56 σ.

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT.

Αριθ. καταλόγου: SY-50-87-291-GR-C ISBN: 92-825-7803-8

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ

ECU 4,60 BFR 200 ΔΡΧ 740

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
L-2985 Luxembourg

